

Bendix (KF):

Jeg glæder mig naturligvis over de konkrete sagers udgang, men jeg vil godt benytte anledningen til at forfølge nogle enkelte mere principielle betragtninger, da vi nu har dette oppe til diskussion.

For det første glæder jeg mig over, at ministeren så klart og utvetydigt fastslår, at der ikke er sket nogen ændring i praksis, og det glæder mig også at konstatere, at ministeren fastslår, at der i hvert enkelt tilfælde sker en konkret stillingtagen. Det glæder mig ligeledes, at ministeren fastslår, at hvor der er rimelig tvivl — og jeg erkender, at mange af disse afgørelser kan være meget vanskelige og kan karakteriseres som grænsetilfælde — lader man den komme den asylsøgende til gode.

Jeg skal så blot spørge ministeren tillægsvis, om ministeren til en yderligere bedømmelse af hele dette problem i en bredere sammenhæng ville have mulighed for at give f.eks. folketingets retsudvalg oplysning om de sidste 2 års asylansøgninger og om, hvor mange af disse ansøgninger der har nydt fremme. Jeg ved ikke, om ministeren på stående fod kan svare på det — det vil jeg heller ikke forlange — men jeg mener, det kunne være af en vis interesse at få en sådan statistik over de sidste 2 år.

Justitsministeren (Nathalie Lind):

Jeg er i besiddelse af en statistik, jeg tror bare ikke, det tjener noget formål at nævne tal her i salen. Jeg vil foretrække på den givne anledning at sende en redegørelse til folketingets retsudvalg om det.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af Ib Christensen (DR) til justitsministeren:

„Hvordan vil ministeren gøre det tryk- gere for borgerne at færdes på gaderne i aftentimerne?“

(Spm. nr. 92)

Skriftlig begrundelse.

Både på møder, i personlige og skriftlige henvendelser har jeg fået mange tilkendegivelser fra ældre mennesker om, at de ikke tør færdes ude alene i de sene aftentimer af angst for røveri, overfald eller trusler om

vold. Det gælder både i København og i større provinsbyer.

Samfundsuretferdigheder og deraf følgende kriminalitet kan ikke udelukkende bekæmpes med mere politi, men det er aldeles uacceptabelt, når enlige ældre mennesker ikke tør færdes ude i aftentimerne — i hvert fald i en hel del indre bykvarterer. Et elementært gode i et retssamfund er frihed for frygt, fysisk overlast eller udplyndring.

Ib Christensen (DR):

Forleden kunne man i B.T. se en stort opsat artikel, der drejede sig om en enlig ældre dame, der ikke turde færdes ude efter mørkets frembrud. Og det er kun én blandt mange tilkendegivelser af, at der er mange enlige ældre mennesker, der føler sig utrygge ved at færdes på gaderne, i hvert fald i visse bykvarterer, specielt efter mørkets frembrud og ganske særligt i de sene aftentimer.

Dette er en ganske utålelig retstilstand, som ingen kan være tjent med, og jeg har derfor stillet det spørgsmål, hvad justitsministeren agter at foretage sig for at håndhæve dette elementære retsgode, at folk kan færdes trygt ude om aftenen.

Det er klart, at dette ikke bare er et spørgsmål om mere politi. Det er også et spørgsmål om forebyggende sociale foranstaltninger, for meget af denne kriminalitet — og det drejer sig ikke mindst om ungdomskriminalitet her — udspringer af elendige fritidsmuligheder. Mange steder, i Randers f.eks., som mange sikkert har set i tv i efteråret, har man en kriminalitet, som sikkert i ikke ringe udstrækning skyldes manglende fritidsmuligheder og elendige boligforhold. Der er altså væsentlige sociale årsager dertil, som gør, at problemet ikke umiddelbart kan løses.

Det, der interesserer mig i denne forbindelse, er derfor, hvilke rent politimæssige foranstaltninger man fra regeringens side kunne tænke sig at træffe.

Jeg står her med et udklip fra Ugebladet i Randers fra 6. februar i år, hvorfra jeg gerne vil citere en udtalelse af politimester Preben Buhl. Han siger, at han regner ikke med, „at arbejdsbyrden vil blive lettet i 1974, selv om justitsminister Nathalie Lind har bebudet, at politiet i nær fremtid vil blive fritaget for at udstede næringsbreve og jagttegn m.m.“